

CENTRE CATALA

BUTLLETI MENSUAL D'INFORMACIO PER ALS SOCIS

ANY IV - Novembre-Desembre 1955

CARACAS: Avda. Los Samanes, Nº 14 La Florida - Telf. 55.02.60

Nos. 43-44

Carta del Dr. August Pi Sunyer als Directius del "Centre Català" de Caracas

Estimats amics:

Cal que us digui l'emoció que m'han produït les vostres paraules en nom del "Centre Català" de Caracas. L'atorgament del Premi "Ka'inga" de la U.N.E.S.C.O. m'ha complagut naturalment, però si aquesta distinció pot ésser un aportament al prestigi de Catalunya, més gran serà encara la meua satisfacció. Quan Catalunya, oprimida i sofrent, veu combatuda la seva cultura i negada la seva personalitat històrica, és deure de tots oferir-li el millor de l'obra de cadascú.

Comprendreu, doncs, com haig d'apreciar la vostra amable comunicació. Del "Centre Català" en tinc rebudes nombroses atencions i bé sabeu com em sento amb ell identificat. La seva obra patriòtica és exemplar i el seu exemple reconegut arreu. Que hagi volgut honorarme amb el seu confort em lliga novament a la gratitud. Vosaltres, que tan dignament el representeu i dirigiu, vulgueu trametre a tots els estimats companys l'expressió dels meus sentiments.

Us saluda amb tot afecte i la més alta consideració.

August Pi Sunyer

ANY NOU, LOCAL NOU

L'any 1956 haurà portat als catalans residenciats a Caracas un canvi en llur estatge social. Era de preveure; feia temps que se sospitava; se'n venia parlant. No ens n'havíem volgut fer eco abans, perquè som més partidaris de ressenyar la tasca acomplerta que fer babarotes amb promeses i projectes; de bones intencions, l'Infern n'està ple. No obstant nosaltres estàvem segurs, seguríssims, que el canvi succeiria amb una precisió cronomètrica, amb un fatalisme ineluctable.

Quan fa dos anys i mig va mudar-se el Centre Català, ens vam endeutar d'uns 30.000 bolívares, que s'han vingut pagant a raó d'un miler de bolívares mensuals. Als dos anys i mig justos, el Centre quedava pràcticament sense deutes i per tant era l'hora assenyalada —ni un minut més ni un minut menys— de tornar a fer un altre trasllat i de sortir altra volta a demanar fiat.

Bé prou ho vàrem profetitzar, perquè el nostre Centre el tenim bastant apamat. Quan comentàvem que l'antiga casa ens queia baldera i ens resultava superior a les nostres possibilitats del moment, és a dir, que ens venia gran, escriguérem textualment: "La Casa gran planteja importants problemes de creixença interna i ensems promou les solucions degudes. Pensem que tot serà afrontat amb bona voluntat i resolt amb encert. I el Centre Català sortirà de destrets, augmentarà de socis, tindrà una vida social més activa en tots els ordres, i, encara que sembli estrany, arribarà a pagar els deutes".

"I després? Després, ja sabem prou què ens espera. Un tornem-hi que no ha estat res! Perquè el créixer a còpia de canviar de local sembla ésser el destí i la planeta, la sort i la dissort, la cançó de l'enfadós del Centre Català de Caracas."

Malgrat tot, la vida del nostre Centre no la podem pas veure com una cadena feixuga de canvis o ampliacions de local, ni amb la mateixa simplicitat amb què un es muda de camisa. Almenys el nostre trasllat actual té unes característiques ben peculiars i importants que volem deixar consignades:

a).—Fins ara no ens havíem mogut del mateix sector en el qual vam començar, i tot es reduïa a passar a la casa del davant o a unes quantes "quadres" més avall o més amunt. Aquesta vegada el salt ha estat de consideració; no direm un salt mortal, però sí de cert risc. Així era considerat per alguns el criteri de voler anar cap a La Florida. L'actual President, Doctor Marc Aureli Vila, que amb perspectiva de geògraf fou dels primers d'advertir que el nostre Centre quedava desplaçat, cada vegada més, pels esdeveniments urbanístics, ha vist triomfar el seu punt de vista, recolzat per molts altres socis. Perquè ben mirat no és la nostra entitat la que s'ha mogut de lloc, sinó la ciutat de Caracas, que, especialment en els deu anys darrers, ha crescut enormement i s'ha estès cap a l'Est. Avui, com el primer dia, el Centre Català torna a estar situat al bell mig de Caracas, si tenim en compte que aquest punt central abans era la Plaça Bolívar i ara és la Plaça Venezuela.

Dins la moderna i floreixent Caracas, el nou local ocupa un lloc cèntric on és fàcil traslladar-se de qualsevol lloc de la gran metròpolis. L'estacionament de vehicles no és cap problema, com ho era en la part vella que ens hem decidit a deixar.

b).—Hem arribat ja al nostre cinquè domicili i ens escau la dita que no hi ha cinquè dolent. El nou local l'hem trobat que ni fet d'encàrrec. La nova casa permet satisfer una de les aspiracions més sospirades i que ni en l'anterior casal s'havia pogut solucionar. En tots sentits i en tots els aspectes es pot assegurar als socis —tots respectables en les seves diverses aficions— que l'estada en el nou estatge els serà agradable per un igual i que cadascú podrà fer-hi la vida que li plagui sense interferències que els puguin molestar. Sense embuts ni eufemismes: que el joc quedarà